

Krister Mild
Tel: 08-698 10 87
krister.mild
@naturvardsverket.se

BESLUT
2009-07-09 Dnr 411-5178-09

Ängeså sameby
Göran Nilsson
Udden 8
956 91 ÖVERKALIX

Ansökan om skyddsjakt alternativt flyttning av varg Ängeså sameby, Norrbottens län

Beslut

Naturvårdsverket avslår ansökan.

Bakgrund

Ängeså sameby har 2009-06-29 genom ordförande Göran Nilsson och rovdjurssamordnare Ola Rokka ansökt om skyddsjakt alternativt flyttning av den sändarförsedda varg som befinner sig inom samebyns område.

Samebyn uppger att vargen vid ett antal tillfällen har befunnit sig inom samebyn under mars-juni 2009 och att det verkar som om den under senare tid blivit mer stationär inom området. Samebyn anför att vargen nu vistas inom samebyns kärnområde inom vilket det finns ca 1000-1200 renar, främst produktiva vajor och kalvar. Detta gör att vargen åstadkommer mycket stor skada.

Samebyn önskar svar på vilka Naturvårdsverkets planer är för vargen.

Naturvårdsverket har 2009-07-02 begärt yttrande från Länsstyrelsen i Norrbottens län.

Länsstyrelsen i Norrbottens län avstyrker i yttrande 2009-07-03 skyddsjakt på en varg i Ängeså sameby.

Under mars månad dokumenterade Länsstyrelsens personal vargspår i de östliga delarna av länet och DNA-analyser bekräftade en varg av östligt ursprung i april. Vargen förvaltningsmärktes med radiosändare inom Gällivare skogsameby den

7 april efter beslut från Naturvårdsverket. Vargen har följts kontinuerligt av Länsstyrelsens personal och berörd sameby har informerats om vargens position. Aktuella uppgifter visar att vargen för tillfället (2009-07-03) befinner sig i Tarendö sameby.

Länsstyrelsen uppger vidare att när det gäller rovdjursförekomst inom samebyn har årets lodjursinventering dokumenterat 0,5 ersättningsmässiga lodjursföryngringar och preliminärt tillfällig förekomst av järv. År 2008 hade samebyn 0,5 lodjursföryngringar och tillfällig förekomst av järv samt en lyckad kungsörnshäckning. Björn finns inom samebyn men Länsstyrelsen saknar underlag för att bedöma hur många.

Enligt utdrag ur rennäringens företagsregister hade Ängeså sameby 1502 renar år 2008, högsta tillåtna antal är 1500.

Länsstyrelsen uppger att Ängeså sameby hittills inte har vidtagit några skrämselfåtgärder mot vargen för att få den att lämna området. Länsstyrelsen och Gällivare skogssameby har tidigare utfört skrämselfåtgärder mot denna varg vilket då fick den att lämna känsliga områden för den samebyn.

Länsstyrelsen uppmanar Ängeså och ev. andra samebyar där vargen kan komma att befinna sig i att i första hand utföra dokumenterade skrämselfåtgärder för att få vargen att lämna känsliga områden för rennäringen. Enligt den nya lydelsen av 28 § jaktförordningen (1987:905) har även Länsstyrelsen möjlighet att vara samebyn behjälplig vid sådana åtgärder.

Skäl

Juridiska förutsättningar för skydds jakt

Skydds jakt efter varg kan ske genom särskilt myndighetsbeslut med stöd av 23 a och 27 §§ jaktförordningen (1987:905). För att tillstånd till skydds jakt ska kunna beviljas krävs att vissa villkor är uppfyllda. Det ska inte finnas någon annan lämplig lösning och skydds jakten får inte försvåra upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus hos artens bestånd i dess naturliga utbredningsområde och att det ska ske för att förhindra allvarliga skador eller olägenheter.

Rovdjurspolitikens riktlinjer

När det gäller skydds jakt på varg anförs följande i propositionen Sammanhållen rovdjurspolitik (prop. 2000/01:57):

”Främst bör skydds jakt kunna tillåtas inom renskötselområdet. Det gäller då främst vargar som etablerar revir inom för rennäringen särskilt olämpliga områden. En förutsättning för skydds jakt bör dock vara att stammen som helhet i landet visar en positiv utveckling mot etappmålet (s. 42).

Naturvårdsverkets bedömning

Naturvårdsverket gör en bedömning i varje enskilt fall. Verket bedömer skadornas omfattning, om skadeförebyggande åtgärder gjorts och vilka möjligheter till förebyggande av skada som finns samt möjlighet till annan lämplig lösning än skydds jakt. Verket beaktar också vargstammens utveckling i landet som helhet samt vargarnas genetiska ursprung.

Riksdagen har i sitt beslut om rovdjurspolitiken lagt fast ett etappmål för vargstammens utveckling som är 20 föryngringar, motsvarande ca 200 individer (prop. 2000/01:57). Länsstyrelserna har ansvaret för inventeringen av varg. Viltskadecenter har på Naturvårdsverkets uppdrag koordineringsansvaret för varginventeringen. Vargstammen i Sverige har enligt Viltskadecenter ökat från sju föryngringar år 2000/2001 till 22 föryngringar 2007/2008 varav en misslyckad. Däremot visar de preliminära resultaten för 2008/09 till och med på en nedgång i antalet intakta vargpar jämfört med året innan. Flera av de par som ynglade 2008 var inte längre intakta under brunsten 2009 (ett resultat av bl.a. skydds jakt). Vargstammen har visat en positiv utveckling i landet som helhet.

I propositionen saknas riktlinjer för hur vargförvaltningen ska ske efter att etappmålet har uppnåtts. Propositionen anger tydligt att etappmålet inte ska tolkas som en maximinivå för vargstammen i landet samt att en utvärdering ska ligga till grund för den nya målsättningen för stammen.

Enligt gällande rovdjurspolitik finns det inte någon möjlighet att flytta genetiskt värdefulla individer. I propositionen 2008/09:210 En ny rovdjursförvaltning har regeringen föreslagit att genetiskt värdefulla vargindivider ska kunna flyttas inom landet. Riksdagen kommer att ta ställning till förslaget i propositionen under hösten 2009.

De beslut som kan fattas om jakt på varg regleras i 23 a och 27 §§ jaktförordningen och innebär att skydds jakt kan bedrivas på skadegörande individer. Besluten har baserats på allvarliga skador där det, enligt Naturvårdsverkets bedömning, inte har funnits andra lämpliga lösningar.

Därmed har det, med stöd av verkets beslut, beviljats skydds jakt på ca 5 % av den svenska vargstammen.

Den aktuella vargen är av östligt ursprung och därför mycket värdefull för den svenska vargstammen om den vandrar söderut och får kontakt med den mellansvenska populationen.

Länsstyrelsen uppger att inga skrämrelåtgärder har vidtagits för att få vargen att lämna aktuellt område. Naturvårdsverket delar Länsstyrelsens uppfattning om att skrämrel är en lämplig förebyggande åtgärd att ta till.

Naturvårdsverket gör bedömningen att ansökan bör avslås.

Beslut i detta ärende har fattats av tillförordnade avdelningschefen Maggie Javelius.

Vid den slutliga handläggningen har i övrigt deltagit Malin Hollberg Malm och tillförordnade enhetschefen Krister Mild, den sistnämnde föredragande.

För Naturvårdsverket

Maggie Javelius

Krister Mild

Upplysning om hur man överklagar, se bilaga.

Kopia till:

Länsstyrelsen i Norrbottens län

Viltskadecenter

Jordbruksdepartementet

Miljödepartementet

Skandinaviska vargprojektet (Skandulv)

Rådet för rovdjursfrågor

Bilaga

Var ska beslutet överklagas?

Naturvårdsverkets beslut kan överklagas hos länsrätten. **Överklagandet ska dock skickas eller lämnas till Naturvårdsverket.** Adressen framgår av beslutet. Har överklagandet kommit in i rätt tid överlämnar Naturvårdsverket överklagandet och handlingarna till länsrätten.

När ska beslutet senast överklagas?

Överklagandet ska ha kommit in till Naturvårdsverket **inom tre veckor** från den dag Ni fick del av beslutet.

Vad ska överklagandet innehålla?

Överklagandet ska vara skriftligt och det ska vara undertecknat. I skrivelsen ska Ni ange:

Ert namn, adress, personnummer/organisationsnummer och telefonnummer,

vilket beslut som Ni överklagar t.ex. genom att ange beslutsdatum och ärendets diarienummer,

hur Ni anser att Naturvårdsverkets beslut ska ändras och varför det ska ändras samt

om det finns motparter i ärendet bör Ni ange deras namn, adress och telefonnummer